

Бъбречна поликистоза

Определение: Бъбречната поликистоза е наследствено заболяване, при което и в двата бъбрека се установяват множествено кисти с различна големина. Между кистите има участъци със запазена бъбречна тъкан. Механизмът на развитие на кистозата не е изяснен. Предполага се, че в периода на ембрионалното развитие много от гломерулните каналчета се образуват дефектно, натрупаната първична урина ги разширява и се появяват кисти. Заболяването се проявява постепенно. Нарастващите кисти притискат здравата бъбречна тъкан и я увреждат. Бъбреците се уголемяват и могат да се опипат през коремната стена.

Клинична картина: Обикновено болестта се изявява към 35-45-годишна възраст с тъпа поясна болка, по-рядко с поява на кръв в урината, наличие на камъни в бъбреците. Постепенно се развива бъбречна недостатъчност. Болестта често се съчетава с кистоза и на други органи - черен дроб, бели дробове, панкреас, яйчници.

Специфично **лечение** няма. При напреднала бъбречна недостатъчност се прилага диализно лечение. За овладяване на повишеното артериално налягане се употребяват антихипертонични лекарства и лечение на инфекцията на пикочните пътища. По показание и при подходящи случаи се извършва бъбречна трансплантация. Прогнозата е сериозна. В бъбреците може да се образува и единична киста, запълнена с бистра течност, или кръв. Когато кистата нарастне, тя предизвиква поясна болка. Обикновено се лекува с оперативно отстраняване. Прогнозата на единичната бъбречна киста е добра.